

Bereti Gábor

Maradj meg

Maradj meg Júliának.
Ablak előtt verdeső madár,
vörös kolibri ne akarj lenni.
Ha átszállnál az üvegen,
véredet venné
és szárnyaidra fagyna a fájdalom.
S félbemaradt életként,
akár a szerelem,
örökké itt repdesnél előttem.

Törékeny gallyak

Elvékonyodik a nappal.
Kutyaugatás kapaszkodik
a törékeny gallyak közé.
Madarakat harapdál a csipkebokor,
s a repülés sérült ívére
akár a gyanta, ráalvadnak
nagyapám utolsó szavai.
Vaskémény vonul a fellegekben,
forog,
hajlékony hálóján átcsap a füst.
A falakon halványuló istenek
figyelik a szélirányt.

BERETI GÁBOR (1948) irodalmár. Könyvtárosként dolgozott. Versek, novellák, kritikák szerzője. Utóbbi kötete: *SZÓfüggőHÍD* (esszék, recenziók, L'Harmattan Kiadó, 2018).

Egy láthatatlan, csak D Q típusú vers

A szélmalmok robajló kerekei közt
Don Quijote szavait tördeli a szél.
Mintha valaki zuhanna,
a levegőben foszló hangok.
Egy varjú megérti e beszédet,
s emberi hangon válaszol.
Összekeveredve a szavakkal
szélzsákba gyúlik a sok zaj,
a nesz, a júdásmoraj.
Lebeg, duzzad a súlyos vászon,
s irányt mutatva,
dölyfösen úszik az utak felett.
Csak D Q (Don Quijote) kiabál.
Az örült,
hogy kitárt karjaival
föltartóztassa a szelet.

A sapkarózsa

Szárazvíz zörög a falban,
téglából téglába ugrál.
Denevér szárnyakat próbálgat,
s repül, repülget halkán.

A parton áll merengve,
pedig a sivatagon átlát.
Mintha forrásokat keresne,
ahonnan soha meg nem hátrált.

Feketén meg barnán hómezőkön
sétál, folyton keresgél és kutat.
Sziklákat tesz arrébb,
megrak viaduktokat.

Szivárvány nótákat énekel,
reszeli, hajtogatja.
Tüdejéből jeleket lehel rá.
Tó tükrebe mártogatja.

Megretten hirtelen,
mintha háborúban járna.
Mintha rábízhatná magát
a sapkarózsájára.

Hincz Gyula portréfotó (készült: 1958–63 között, Csipes Antal fotó archívuma)

